

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-
Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís,
Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí
Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu,
Àlex Gorina, Eva Javier, Alfons Llorenç, Glòria Marcos,
Júlia Marhuenda, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan
F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona,
Josep Ramoneda, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
David Garrido, Salva Giménez, Ricard González, Joan
Antoni Guerrero, Rossanna Melià, Pelai Pagès, Óscar
Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep Piera, Carles
Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Nicolàs Tomás, Àlvar
Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Alba Collado, Arnau Figueras,
Núria Molines, Maria Vilella.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.
Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

Moments crucials

Catalunya –la majoria de la societat catalana que impulsa el procés sobirana– viu moments crucials. El fet que no haja passat res que no estiguera previst no els trau transcendència. Com que el president de la Generalitat no vol assumir un risc que pose en perill els funcionaris públics, és previsible arribar a la conclusió que la consulta del 9-N no es podrà fer per falta de garanties que la legitimen. N'hi ha que atribueixen aquesta inviabilitat a la falta de decisió o de valor d'Artur Mas. N'hi ha que consideren que aquest no és el moment oportú per a la transgressió necessària. Una transgressió que cal calcular perquè no resulte estèril o contraproductiu. No són posicions fàcilment conciliables. Convé concretar-ho encara més. Esquerra Republicana encarna aquesta primera posició. Convergència Democràtica, la segona. El president Mas ha declarat que no avançarà fins on ell creu que no es pot avançar. Esquerra considera que ha d'avançar fins a portar les urnes als col·legis electorals. La unitat que fins ara han mantingut els uns i els altres se'n ressent.

El problema és que el trencament d'aquesta unitat és una de les eventualitats en què més confia el president del Govern espanyol. Mariano Rajoy ha respost al “desafiament sobiranista” –com en diu ell– amb intransigència i amenaces. Encara més. Amb involució. Rajoy ha convertit el consell de ministres en un artefacte de recentralització. En lloc de presentar propostes a la societat catalana que evidencien opcions més suaus que la que tant critica, el president espanyol colla tant com pot i es vanta davant dels seus de no haver fet cap “concessió”. Mariano Rajoy confia, per dissoldre l'amenaça que tant el neguiteja, en la força de l'Estat i en la feblesa dels catalans. El líder del Partit Popular no ha inventat res. Així ha estat històricament. Amb l'ús de molta més violència segons els moments.

La debilitat de Rajoy, però, és el moment històric. Les pressions que rep tant d'instàncies polítiques –que mai no confessa– com per part de la premsa internacional, que l'acusa unànimement d'intransigència desbocada. La debilitat del procés català és la divisió dels partits sobiranistes. Es poden entendre totes les posicions, les discrepàncies i fins i tot les maliances. No partim de zero i cada opció política té al darrere una història recent. Vint-i-tres anys d'autonomisme i majories absolutes i l'actuació de dos governs tripartits. Tots es poden fer massa retrets. Ara, n'hi ha un, de retret, que no es poden permetre ni els uns ni els altres. És el que els podria fer la societat catalana, l'enorme majoria a favor del dret a decidir, si la desunió ho frustra tot.

Als nostres lectors

L'hora de tots

La doble decisió d'Artur Mas –suspendre els actes administratius de la campanya, però mantenir alhora el propòsit de fer la consulta– ha dividit els altres partits. Fins al 9 de novembre els moviments que consolidaran o trencaran la unitat de les forces sobiranistes seran determinants per a l'èxit del procés. Aquesta setmana Àstrid Bierge i Clara Barbal pregunten a una mostra representativa de la societat catalana decantada a favor del dret a decidir –líders sindicals, juristes, actors, historiadors, empresaris, periodistes...– què cal fer a partir d'ara. També Àlex Milian ha pres la temperatura als partits polítics i defineix quina serà l'estratègia a partir d'ara d'Òmnium, l'Assemblea i l'Associació de Municipis per la Independència.